

[Miljøministeren]

ikke medregnet omkostninger for de landmænd, der har ulovlige afløbsforhold, idet man endnu ikke har en fuldstændig oversigt over omfanget af disse ulovlige afløb.

Det fremgår af planen, at udviklingen i fjorden vil blive fulgt løbende, og at amtsrådene forventer, at effekten af indgrebene vil være slået igennem i 1987. Viser kontrolundersøgelserne, at det ikke er tilfældet, vil man vurdere årsagerne og revidere recipientkvalitetsplanen med henblik på at klarlægge, hvordan den faste målsætning så kan nås.

Vi synes, at denne plan er udtryk for, at amtsrådet nu har erkendt, at problemerne i Hjarbæk Fjord må løses, og at det skal ske ved en hurtig indsats over for kilderne i oplandet til fjorden.

Jeg kan også konstatere, at forslagsstillerne er enige med amtsrådet i dette behov for en hurtig indsats.

Vi står så tilbage med forslagsstillernes ønske om at ændre amtsrådets beslutning om at fastholde fjordens nuværende ferskvands-tilstand.

Her må jeg erindre om, at tinget for godt et år siden i forbindelse med vedtagelsen af ændringerne til miljøbeskyttelsesloven i bred enighed vedstod det princip om ansvarsfordelingen mellem de regionale og statslige myndigheder på miljøbeskyttelsesområdet, som har været gældende siden 1974. Vi har oven i købet klarlagt og udvidet planlægningsbestemmelserne og herigennem forstærket det amtskommunale ansvar for den regionale planlægning.

Der skal derfor foreligge tungtvejende grunde, hvis man, som forslagsstillerne ønsker, skal ændre Viborg amtsråds beslutning. Selv om jeg kan have megen sympati for saltvandsløsningen, der måske nok skulle foretrækkes ud fra en isoleret miljømæssig vurdering, må jeg acceptere, at vi her i tinget har lagt ansvaret for beslutningerne om miljøbeskyttelse ud til de regionale og kommunale myndigheder.

Hvis vi, hver gang de lokale myndigheder træffer en afgørelse, vi er uenige i, fra statens side skulle gå ind og ændre den, ville det være svært at fastholde den ansvarsbevidsthed i forbindelse med miljøbeskyttelse, som med den gældende lovgivning skal findes hos de lokale råd.

Hvis Viborg amtsråd i samarbejde med kommunerne kan føre det forslag til recipi-

entkvalitetsplan, som nu foreligger, ud i livet, hvormed ferskvandsløsningen sammenkædes med en intensiv forureningsbekæmpelse og en ophjælpning af fiskeriet, vil jeg være indstillet på at afvente effektueringen af disse foranstaltninger i 1987.

Sonja Mikkelsen (S):

Dette forslag, som socialdemokratiet er medforlagsstiller til, har til hensigt at genskabe Hjarbæk Fjords miljø fra før Virksunddæmningen eller i hvert fald tilstræbe det.

Det indeholder to punkter, hvor det første er en omgående konsekvens af det andet. I al sin enkelhed betyder det, at dæmningsslusen skal bygges om, så vandet og dermed også fiskene kan passere uhindret imellem Limfjorden og Hjarbæk Fjord, men det overlades til regeringen at finde den løsning, som skal bruges.

Det er imidlertid ikke nok at åbne slusen eller bygge den om. Det er samtidig nødvendigt og helt afgørende, at den forureningsbekæmpelsesindsats, som også Viborg amtsråd selv lægger op til, i Hjarbæk Fjord i forhold til det tilstrømmende vand bliver gjort meget hurtig og effektiv. Det vil sige en indsats, som er i fuld overensstemmelse med den dagsorden, der blev vedtaget den 24. november her i Folketinget som afslutning på forespørgslen om Limfjorden. Jeg citerer fra Folketingstidende 1983-84 sp. 2207-2208:

»Folketinget tager miljøministerens redøgørelse til efterretning. Samtidig konstateres behovet for en mere effektiv indsats imod forureningen af Limfjorden.

Folketinget opfordrer regeringen til i samarbejde med de berørte kommuner og amtskommuner at sikre en samlet indsats for en fremskyndet effektiv begrænsning af kvælstof- og fosforudledning samt en genetablering af det biologiske liv i de hårdt ramte Limfjordsområder. Staten må i denne forbindelse støtte forsøg med nye rensningsformer, herunder rodzoneanlæg.

Folketinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.«

Jeg lyttede med interesse til miljøministerens bemærkninger til dette forslag og forstod, at ministeren var positivt indstillet, men havde skeptiske bemærkninger til forslaget